

KORRESPONDENT

WARSZAWSKI Y ZAGRANICZNY.

ANGLIA.

Z Londynu d. 5. Maja. Wspaniały okręt wojenny od 98. armat, pięć temu lat iak zrobiony, dnia onegdajszego w Porcie *Portsmouth* stał się pastwą ognia. Zkąd się ten pożar wszczął, do tych czas nie wiadomo. Gdy się armaty znajdujące na nim rozpały potężnie strzelały, a kule z nich sięgały brzegów. Za spalaniem się lin od kotwic zatonał okręt, iednakże słupy ogni-
ste z wielu armat w górę wylatujące, piękny co do oka, lecz razem i straszny czyniły widok. Skoro zaś Magazyn zapalił się prochowy, na powietrze z takim wzruszeniem został wysadzony, iż w *Portsmouth* iakby trzęsienie ziemi słyszeć się dało. Gdy Billans straty formowano rachując na iedną armatę 1,000. funtow, tedy ta wynosi do 100,000. funtow. Ludzi do 10. lub 12. na tymże okręcie zginęło.

Hiszpański Poseł miał naszemu Gabinetowi oświadczyć, iż Król Pan iego postanowił nową ieszcze Kampanią przeciwko Francyi odprawić.

Anglia żądała od Portugalii, aby sekwestr na wszystkie w Portach tamecznych znajdujące się okręta Hollenderkie założono,

lecz Portugalia odrzuciła lękając się, aby nie wpadła przez to w wojnę z Hollandyą.

CZYNNOŚCI PARLAMENTU.

Lord *Grenville* wniósł w wyższej Izbie, aby stan długów Xcia *Walii* od Parlamentu był przeyrzany. Dodał żądanie, aby Królowi przesłać address podziękowania za iego Poselstwo, zapewniając, iż w każdym przypadku izba starać się będzie taki utrzymywać stan Xcia, któryby zgodny był z godnością i przyzwoity randze.

Hrabia *Guildfort* życzył, aby wprzód uwiadomione były Członki Parlamentu o długach Xcia, nie tylko dla wydźwignienia go z tego ciężaru, ale też dla zapobieżenia wszelkim dalszym okolicznościom, któreby mogły ciężarem być dla ludu. — Wnoszą zatym, iż będzie ustanowiona tajna Deputacya w niższej izbie, która wysledzi przyczyny, i opisze wszelkie długi, gdyż sądzą, iż Xiążę nie iedynie na swoy kark te długi zaciągnął, ale też i do zamiarów Królewskich onemi się przyłożył.

Wczora wniósł Pan *Fox*, aby Izbie okazany był Rachunek wszelkich summ wypłaconych Cesarzowi, i iego kommanderującym Generałom.

Potym Pan *Lushington* podał suplikę od zachodnio-Indyjskich osad i Kupców, którzy się uskarżali na wydaną Proklamacya przez *Sir Charles Grey*, i *Sir John Grey*. — Pan *Barham* miał długą w tey okoliczno-

ści mowę, okazując zły teraźniejszy stan wysp zachodnio-Indyjskich. Nie jestem ja publicznym oskarżycielem tych dwóch wielkich Generałów, rzekł on, ale potrzeba i charakter onych ocalić, i zapasy Angielskie w Indyi zachodniej ubezpieczyć.

Pan *Dundas* oświadczył, iż gdy wyspy orężowi sprzeciwiały się Angielskiemu nie chcąc się poddać, usprawiedliwia one prawo wojny.

BELGIUM.

Z Bruxelli d. 29. Kwietnia. Francuzi starają się teraz Fortecę *Luxemburg* coraz mocniej oblężeniem ścisnąć, iakoż część znaczna ciężkiej Artylleryi z *Metz* do ich obozu przybyła. Austriacy zaś usiłują ile tylko można oddalonych mieć Francuzów od tej Fortecy, iakoż dnia 27. uczynili wycieczkę, w której z obu stron wielu na placu legło, i rannych zostało.

Z Antwerpji d. 30. Kwietnia. Wszystkie fortyfikacye Miast *Sluys*, *Sas de Gand*, *Philippine*, *Tuendycke*, *Axel*, i *Hulst* we Flandryi niegdyś Hollenderskiej leżące, są zdemoliwane. Jeszcze mury tychże Miast i bramy, iak słyhać, minami wysadzone będą.

Z Luxemburga d. 30. Kwietnia. Wojsko Francuzkie stojące [w tutejszych okolicach] marsz swój ku Renowi obraca dążąc od *Worms* aż do *Neuf-Brisac*. Na miejsce tego znaczna kolumna od Armii nad Rzekami *Sambry* i *Mozy* stojącej pod kommandą

Generała *Hatty* idzie do *Luxemburga*. Generał *Pichegru* dnia 12. Kwietnia lustrował tey fortecy wszystkie okolice, i nazajutrz spieszenie odiachał. Dywizya Zandarmow odebrała ordynans do *Fontainebleau* i *Wersalu* ztąd maszerować.

F R A N C Y A

Z Paryża d. 27. Kwietnia. Znowu tuteysza Stolica zagrożona rozruchem. Wczoraz w południe Regiment Jegrow konnych na rozkaz Deputacyi ocalenia przybył tu na Garnizon. Prócz tego dowiadujemy się, że korpus od 12,000. z Peronny tu ciągnie. Także Regiment Dragonii wczora do Gonosse 3. mile od Paryża przybył, zapewne, aby uzbroionemu obywatelstwu tuteyszemu być na pomocy w przypadku w tym mieście mogących iakich wybuchnąć buntowniczych zamachow.

Konwencya rapport o niektórych nowych zaburzeniach odebrała, i projekt w którym doradza, między innemi Thibadeaud, aby wszystkie Deputacye inne znieść, a rząd iedynie w ręce Deputacyi ocalenia poruczyć, aż do czasu owego, póki Konstytucya nie zostanie ugruntowaną, został na czas dalszy odłożony.

Nie podobną jest rzeczą mówił ón, gdyby tak obszerna Rzplta, iaką jest Francya, mogła być rządzona formą demokracji, przeto wniośł, aby pewną ustanowić władzę, któraby się nie co od tych prawideł oddaliła. To dziwna, że tak delikatny

Projekt w terażniejszym składzie rzeczy z applauzem iest przyięty i równie tak sam projekt, iako i mowę Thibadeau kazano podać do druku.

Royalisci mieyscami ieszcze, acz w małych siłach utrzymują bunt, osobliwie starają się z niskiego kraiu przeszkodzić do wozowi żywności do Paryża.

Różni emigranci ośmielili się powrócić do Paryża. z których w tych dniach 7. czyli 8. aresztowano. Wszystkie kryminalne sądy otrzymały zlecenie, emigrantów, którzyby się w kraiu Rzpltey okazali, natychmiast podług praw zapadłych wysyłać na tamten świat, aby ci, którzy się raz wyrzekli swej oyczyzny, więcey nie hanbili oney niegodziwemi intrygami.

Znowu dziś w różnych sekcyach tego miasta wszczęły się rozruchy. Wszystkich obywatelów przy odgłosie bębna obligowano, aby pozostać mogące skurki od chleba na zaradzenie łaknącym do szpitala Hotel Dieu znosili. To sprawiło powszechnie nie ukontentowanie. Obywatele niektórzy za szyderstwo to z siebie poczytali, gdy nadto iest uciążliwą rzeczą, ledwie mieć po kilka uncyi na dzień chleba, a i to nie zawsze, a żądać ieszcze, aby pozostałe kesy oddawane były do szpitalów.

Z tego powodu wybuchnęło nie iakie ludu wzruszenie. Wołano o odmianę rządu, ale krótko trwająca burza przeszła rychło,

Zapewniaią, iż znaczna ilość zboża do Paryża przybyła, i wkrótce wiele ieszcze transportow przybędzie.

Z Paryża d. 29. Kwietnia. Wczora różni ludzie rozgłaszali, iż w krótce nowy tumult wybuchnie, i powszechna rzeź nastąpi. Atoli i do dziś dnia w zupełney wszystko zoftaie spokoyności.

Na wczorayszey sessyi w Konwencyi Doucet Pontecoulant zwawą miał mowę, w której okazywał, iak niesprawiedliwą i niebezpieczną dla wolności byłoby rzeczą, gdyby osądzonych winowaycow dobra podpadały konfiskacie: „Cnota i występki mó-
„wił on między innemi uwagami, są to
„sprawy osobiste, możnaż karać flusznie
„dzieci za przestępstwa ich Rodziców? Kon-
„fiskata, iest to dzieło tyranii, które potrze-
„buie skarbow. Hypotheka dla naszych
„assygnatow, iest aż nadto dostateczna;
„nie potrzeba oney powiększać przez nie-
„sprawiedliwość.

„Nie ma tam kredytu, gdzie nie ma ani
„sprawiedliwości, ani zaufania, a tego oboy-
„ga nie ma pewnie, gdzie zagarnięcie dobr
„niewinnych uznano, iż iest źródłem szczę-
„ścia kraiu. Co się tycze konfiskaty dobr
„emigrantkich, ta sprawiedliwą iest, i mnie-
„mam, że każdy nie partyzant iednego iest
„zemną zdania, gdyż emigranci zamiast
„obowiązku najsświętszego ze wszech miar
„obrony swej oyczyzny, zamiast dawania
„rady i pomocy, zamiast oney zasilenia

1010
„skarbami i waleczną siłą, bezbożni! tego
„nawet niegodni, iż na świat wydani, i
„na łonie tak ukochaney Matki wypiele-
„gnowani, do rozlewu krwi i powszechney
„woyny, do zniszczenia skarbow, i różnych
„złąd wynikłych przyczynili się nieszcze-
„śliwości, słuszną zatem jest rzeczą, aby
„dobra onych poszły w nadgrode za ko-
„szta wojenne. Konwencya dekretowała,
aby mowa ta przez druk ogłoszoną została.

Głoszą tu znowu, iż ku Paryżowi co
raz więcej woysk nadciąga. Wnoszą, iż
Deputacya ocalenia za pomocą tych woysk,
nowy projekt rządu Konwencyi poda.

Mówią, iż ten zupełnie ma być podobny
rządowi Amerykańskiemu, a przytym na-
der trudne pytanie przydają: kto ma być
Prezydentem?

Dla Generała Pichegru i iego sztabu po-
koie w zamku Wersalu reparują. Odwoła-
nie iego od armii nad Reńskiej musi mieć
ważne przyczyny. Sądzą, iż on woyska-
mi kommanderować będzie, które do ko-
ła Paryża ściągnięte zostaną. Bliższe okoli-
czności są ważnego projektu Thibadeaud,
aby rządowi więcej mocy nadać, a mno-
gość członków onegoż umniejszyć. Wy-
stawił on chwiania się we wszystkich dzie-
łach terazniejszego rządu, okazywał po-
wszechne uspienie wszystkich władz kon-
sytucyjnych, mówił, iż od Konwencyi za-
czawszy, aż do ostatniego Sędziego po-
koju, każdy chce rządzić, a żaden niechce
słuchać.

Rząd iest w ręku 13. Deputacyi, które wszystkie samowolnie styr utrzymują władzy bez najmniejszego porozumienia się między sobą, bez prawideł, bez powszechney approbacyi, bez iednokształtności szrodkow. Dla wybawienia z niebezpieczeństwa oyczyny, trzeba rząd mieć, któryby wstanie był wszystkie zasadzki naszych nieprzyjaciół wysledzić, oraz wszystkie płonne nadzieie godnekary i rozgłaszanie royalizmu zniszczyć, ile w tym momencie, gdyście wy wszystkich waszych nieprzyjaciół pokonali i onych przymusili szukać i prosić pokoju. Proponował potym, aby dekretowano:

1mo. Nim organizacyjne prawa Konfitytucyi gotowe będą, Deputacya ocalenia ma mieć władzę od Rzpltey poruczoną, a zarządzenia Kommissyom wykonawczym, pod ich odpowiedzialnością, mają być oddane.

2do, Deputacya ocalenia ma dostrzegać Policyi w Paryżu i mieć pod swoją władzą dyrekcyą siły zbroyney w tey stolicy.

3tio. Deputacya bezpieczeństwa ma być zniesiona, a inne Deputacye mają być określone.

4to. Deputacya ocalenia ma się składać z 24. członkow, z których czwarta część co Miesiąc będzie odmieniana. Dnia zaś 15. Maia zupełnie odnowiona zostanie.

5to. Wysyłani odtąd nie będą żadni Reprezentanci z nieokryślonym Pełnomocnictwem do Departamentow. Ich władza ma się iedynie rozciągać do obiektu zleconego poselstwa.

Dekretowano, aby takowy wniosek rozdrukowany i rozesłany był po wszystkich Departamentach.

Lubo wielka radość i okłaski były, z którymi Szwedzki Poseł Baron Stael de Holstein dnia 23. w Konwencyi przyięty został, daleko iednak onemu żywsze ukontentowanie lud zebrany licznie okazał, gdy po skończoney Sessyi z sali wolności wychodził.

Przysionek obszerny Thuilleres był napełniony tłumem zgromadzenia wielkiego. Skoro go tylko w górze na wschodach postrzeżono, rozlegały się okrzyki powszechne trwające póki nadoł nie z szedł. Gdy wsiadł do karety, znowu się okłaski wszczęły, a lud assystował mu przez cały dziedziniec. Ludzkość i przyjemność postępowania Barona Stael de Holstein uieły wszystkich serca. Niewiasty wstrzymać się nie mogły od ustawicznego wołania: O iakże piękny Stael! o iak wspaniały obywatel! uczciwy człowiek.

Był przedtym zwyczaj dla Ministra zagranicznych interessow, po iego przybyciu do Paryża dawać ucztę, ale Republikanie teraz, nie mają tego zwyczaju.

Mimo to, Poseł Szwedzki dla Kommissarzow naznaczonych do zagranicznych ugod, i dla dyplomatycznych członkow Deputacyi ocalenia, tudzież dla Prezydenta i innych przedniejszych osob Konwencyi wspaniały dał obiad.

Freron proponował dnia 23. w Konwencyi chorągiew Szwedzką tak, iako i Amerykańską przy Narodowej chorągwi nad krzesłem Prezydenta zawiesić, inny żądał tegoż honoru dla Toskańskiej, na co też stała zgoda.

O negocyacyach nowych nic ieszcze pewnego nie wiadomo, lubo wiele o nich mówią.

Z Austryą nic ieszcze nie ma w czynności, tylko z niektórymi Xiążętami Rzeszy przy brzegach Renńskich zaczęto umowy.

Niedostatek, a ztąd wypływające nie ukontentowanie barzo dopomaga Royalistom i pozostałym Jakobinom.

Niektórzy Biskupi powydawali Pasterkie listy, czyli processa do Duchowieństwa i Parafii, tak swych Kościołów, iako też do tych, które nie mają swych Rządców. Przekładają w nich wyznanie wiary z zaleceniem posłuszeństwa naywyższej władzy w rzeczach do wiary należących Papieżowi. Oświadczają, iż każdy bez żenney Xiądz może swój urząd sprawować, że wszyscy, którzy pod czas ostatniego prześladowania wyrzekli się wiary, ci od sprawowania Kapłańskiej funkcyi wyłączeni będą. Ze Duchowny żaden osobom zostającym w związku małżeńskim ślubu dawać z drugą żoną nie powinien. Podług wyrazów zawartych w listach okolnych, zda się, iż Hierarchia Kościoła Katolickiego sto-

sownie do przepisow Koncylium Trydenńskie-
go znowu przywrócona zostanie. Prócz te-
go Republikanie nalegaia mocno, aby Du-
chowni ludowi pismo Święte nowego Te-
stamentu po Kościołach czytali.

Toulonńka Flotta wkrótce znowu z 23.
liniowemi okrętami wypłynie. Mówia, że
instrukcye do nowego traktatu mającego się
zawierać handlowego z Prusakami iuż do
Bazylei są odesłane.

H I S Z P A N I A.

Z Madrytu d. 17. Kwietnia. Admirał *Lan-
gara* dnia 6. z swoją Flottą od 6. liniowych
okrętów i 8. Fregat z *Mahon* wypłynął dla
złączenia się z Angielskim Admiralem *Ho-
tham*.

Nasza Dworna Gazeta donosi pod datą
14. Kwietnia, iż ieden woienny okręt na-
padł na Francuzką Flotę, która niedawno
z *Brest* do *Toulonu* płynęła. Uszedł przecie
szczęśliwie przed większą siłą. Ta Flotta
przez 32. dni w drodze była do *Toulonu*,
a na każdym iey okręcie około sta znay-
dowało się chorych.

H O L L A N D Y A.

Z Amszterdamu d. 4. Maia. Twierdzą, że
przybiegł tu Kuryer z Hamburga z donie-
sieniem, iakoby Angielska Eskadra stańała
przy uýściu Elby, która wstrzymuje okrę-
ta z ładunkiem zboża wychodzące. Ta
Eskadra przymusza do przedawania sobie
zboża podług wartości.

N I E M C Y.

Z Berlina d. 9. Maia. Z Przyczyny zawartego pokoju trzy się okazały w złocie i srebrze medale. Ostatni z nich jest wyznalezku Pana *Rammel* Professora. Oznacza z iedney strony Bożka wojny trzymającego miecz i pochodnię palącą się, z napisem: *Panowałem* (regnavi) na drugiej stronie widać Minerwę (Boginią mądrości) dającą uwieńczonemu Rycerzowi rozszczę oliwną, z napisem: *Z tobą panować będę.* (Tecum regnabo) w oddziale wyrażone jest miejsce i data zawartego pokoju.

Medal Pana *Loos* okazuje pół-osobek Króla nie iak zwyczajnie w bok twarzą, ale prosto (en face) obroconego, zupełnie podobny w Pruskim uniformie z napisem na obu stronach: Pod Fryderykiem Wilhelmem Królem Pruskim Oycem Ojczyzny odważnym i troskliwym, spokojność, pokoy, i cichość. (utworzone w Bazylei d. 5. Aprila 1795.)

Dalszy ciąg Deklaracyi Króla Pruskiego do współ-Stanów Rzeszy Niemieckiej względem pokoju zawartego, d. 1. Maja w Berlinie wydanej.

Y te to Król Jegomość okoliczności szczerze i po wielokroć razy przekładał swoim sprzymierzonym i współ-Stanom Rzeszy Niemieckiej. A w szczególności przymuszony był Król Jegomość w roku przeszłym przełożyć korpusowi Niemiec kiemu, iż niepodobienstwo, w którym zostawał dłużey, gdyby miał utrzymywać bez posilków ciężar tey wojny, dodał potrzebę nieodbitą, do której był przymuszony zacząć swe wojska, i zostawić Niemcy własney obronie i smutnemu zatym losowi,

który onym zagrażał, - ieśliby się niezgodziły na danie pomocy do utrzymania się woysk Pruskich. To żądanie tak słusne z oziębłością przyjęte było i sprzeciwieństwem, które odpowiadało tak słabo chęciom patriotycznym i usługom ważnym Króla Pruskiego, ztąd mniema ten Monarcha, że miał prawo wykonać swe postanowienie, i dać zupełny skutek swej deklaracyi.

W tym samym czasie Dwór Londyński ofiarował Królowi posiłki wojenne, które miały uprzętnąć wszelkie zawady, i dodać środków dalszego prowadzenia wojny; a gdy Króla Jmci w tey mierze postępek skutkiem był respektu obowiązków na się przyjętych, i iawnych cnotliwych zamiarów, aby położona była tama spustoszeniu i wyuzdaney srogości owej fakcyi, która niszczyła pod ów czas Francją, i którey zbrodnie do naywyższego przyszyły stopnia, gdy chęcią było naygorętszą, aby podźwignąć Konstytucją wstrzęśnioną, i aby szczęście wahaiaące się spólney Ojczyzny były zatwierdzone; przyjął więc tym końcem ofiarę Anglii, a Niemcy bronione znowu były siłą Króla Pruskiego zbroyną.

Z tym wszystkim posiłki Angielskie gdy cale były niedostarczaiące, zaprzestały nakoniec być opłacane, a Król sam z własnych swych dochodów dźwigać musiał cały woienny ciężar.

Gdyby Król w owym czasie na mocy poprzedzaiących swych deklaracyi chciał zostawić Niemcy własney dosyć słabey obronie, iakżeby smutny był los tego kraju? a ieszcze w tey porze, gdy żadney pokoiu niewidać było nadziei, gdy się wszystkie nieszczęśliwości rozszerzały po nadgranicach krajow sąsiedzkich, gdy postrachy tak przrażaiące rokowały Niemcom z owej strony otwartym i bez obrony silney zostaiącym tenże sam los, którego już doświadczał kraj za Renem leżący, i który obywatelów Niderlandu Austriackiego potkał, lubo z tak nporczywym bronionych meństwem.

Król jednak w tak krytycznych okolicznościach został obrońcą Niemiec. Tym końcem posłał wojsko swe do Prowincyi zagrożonych, i oswobodził Północne Niemcy z rąk nieprzyjaciela daleko liczniejszego mającego wojska, i przywykłego do zwycięstw.

Ale ten krok wojsk znacznych, i kosztowne ich utrzymywanie w Prowincyach albo nieplodnych, albo do ostatek wycieczonych był to usiłowaniem ostatnim, które mogła Pruska Monarchia wytrzymać i największą ofiarą, którą ona dla wspólnego uczyniła dobra.

Przez całe trzy lata wyprowadzone niezmiennie z Państw Pruskich Summy, wojska znacznie przez popieranie najzwawiej trzech kampanii osłabione, strata Prowincyi własnych za Renem sytuowanych, wpływ oczwisty z tych wszystkich okoliczności w uszczerbek wzmagaący się populacyi, przemysłu, i pomyślności wszelkiej stawily Prusy w niepodobieństwie zupełnym dłużej znosić, i własnymi siłami ogromny ciężar tej wojny dźwigać.

A od kogoż Król Jmć mógł się jeszcze spodziewać posiłków i ulgi jakiej? Same Niemcy alboż nieodmówily utrzymywania wojsk Pruskich, którym winne byly ocalenie, i od którego dalszey mogły swej obrony spodziewać się?

W tym nawet czasie, gdy wojsko Pruskie z największym niebezpieczeństwem w Westfalii, Prowincyi ze wszystkich do życia potrzeb wycieczoney, musiało walczyć z głodem, alboż Cyrkuły w tyle zostawione wzywając pomocy wojska Pruskiego, sameż nieścieśniały dowozu żywności, zamiały coby miały dostarczać potrzebnych do magazynów rekwizytów. Czyliż myślono przynajmniey nadzwyczajne Królowi nadgrodzić wydatki, które kosztowały odzyskanie od nieprzyjaciół Moguncyi, (podług wykalkulowania rachują na to wydanych 2,083,901. Talarów gr: 11. i 2. feniki) i niektó-

rych innych fortec, które od Prusaków z równą żwawością, iak pomyślnym są dokonane skutkiem. Wszak operacyi militarnych całych Niemiec kassa iedynie na takie wydatki iest postanowiona, a różne Stany Rzeszy Niemieckiey znaczne do niey oddawały summy, do których nadaremnie po yle- kroć odwoływał się Król Pruski, lubo pozwalał na- wet z przypadającej na swe Państwa w Niemczech leżące, odstąpić summę przyzwoitą w proporcya wielkości kraiu swego do innych Stanów Niemiec- kich. Izaliż więc Król mógł polegać na pomocy iakiey od swych sprzymierzonych względem woj- ny dalszey?

Reszta tey Deklaracyi zawiera opisanie wielkich Króla Pruskiego dla Niemiec i ludzkości zasług.

Rozciągłość tego Pisma, gdy nas uwalniać zdaie się od powtarzania dobrodzieństw z pokoju zawartego wypływających na cały Naród ludzki, zwłaszcza, iż głównym iest obiektem tey Dekla- racyi, aby Niemieckie Stany przyjęły medyacya tego Monarchy, więc takowey perswazyi ściagną- wszy do kilku słów całą treść; śpieszymy inne barziej może kogo interesujące tu wiadomości umieścić.

Reszta obwieszczenia względem zmniey- szenia kar za przestą insurrekcyą w Prusach Południowych.

A choćby też niektórzy z przypozwanych mniemali się przez Kommissyą nadto surowo i nad przewinienie swoje ukaranymi, tedy po czę- ści mieć zawsze przed oczyma, powinni powol- ność łaski pełną Najjaśniejszego Króla Jmci, ponosząc za terazniejszy wpływ do insurrekcy

tylko pieniężne kary; po części też czuiąc tylko w sercach swych cokolwiek miłości własnego kraju, bardzo im to miło być powinno, widzieć kary swe pieniężne, iak naydobroczynniej ku pożytkowi oyczyny obrócone, któraby przez wszczęte niepokoe, w niewypowiedziane nieszczęście wprawiona być była mogła. Zamyśli albowiem pełne dobroci i mądrości N. Króla Jmci do tego celu dążą, ażeby wszystkie te kary pieniężne iak nayściślej wilikwidowane, do osobnego funduszu na melioracye kraju, do kassy generalney, Południowo-Pruskiej, złożone zostały. gdy szczególnie tylko ku pożytkowi tey Prowincyi, iako na urządzenie hypotek i systematu kredytowego ziemskiego dla szlachty, na spławność rzek, osuszenie bagnisk, budowę miast, poprawę drog, zakładanie nowych osad, fundowanie Akademii Katolickiey, i dobrych szkół po Miastach i wsiach, policyjnych lekarskich instytutow, domow poprawy, rękodzieł, szpitalow, i t. d. obrócone być mają. Chociaż na ostatek N. Król Jmć zupełnie przekonany jest, że każdy z Wazalow Południowo-Pruskich, przyjmujący znowu obowiązki swoje na siebie, to urządzenie dla prętkiego ukończenia, wszelkich do insurrekcyi zachodzących inrerefsow, za nayprzyzwoitsze uzna, i one z iak znayżywszą wdzięcznością przyjmie, dla uwolnienia się od dalszych sądowych impetycyi, i żeby dłużey wielorakie użyteczne rozrządzenia krajowe tamowane nie były; iednakowoż wolno ma być każdemu udać się do drog prawnych, ieżeliby sądził, że dyspozycyom Kommissyi podlegać nie może. W takowym razie sprawa przed Regencyą Południowo-Pruską, swego Departamentu, podług przepisow praw kryminalnych, toczona będzie, a nie więcej iak żał pozostanie się w przytomności tym, którzy przez złość lub nie rozum z nieszczęściem własnym i ich familii, sobie do takowey łaski drogę zagrodzą

Dan w Wrocławiu d. 24. Kwietnia Roku 1795.

KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO y ZAGRANICZNEGO

w Sobotę d. 23. Maia Roku 1795.

z Warszawy.

Obwieszczenie względem złożenia Składki na potrzeby nieuchronne woyska Rosyjskiego.

MAGISTRAT MIASTA WARSZAWY. Gdy już po tylokrotnych obwieszczeniach względem złożenia Składki na potrzeby nieuchronne woyska Rosyjskiego w znaczney Summie dotąd nieopłacone, udeterminowane, tak pierwszej, iako i drugiej raty bardzo wiele Obywateli tak Possefsonatów, iako też w komornym mieszkających niezapłacili. JW. BUKSHEWDEŃ General w Mieście Warszawie kommanderujący nieplacących exekwować rozkazał, i do tego już Ordynanse swe wydał. Magistrat czuie się ieszcze być obowiązany, o tym tych wszystkich tak Possefsonatów, iako też Komorników, którzy niezapłacili obwieścić, i ażeby unikając Exekucyi, Składki od siebie należne odnieść i zapłacić starali się, onych po raz ostatni upomnieć. Dan na Sessyi Magistratu dnia 19. miesiąca Maja roku 1795.

Andr: Rafałowicz P. M. W.

F R A N C Y A.

Z Paryża d. 3. Maia. Wszystko tu w Paryżu dotąd spokojnie, lubo pewna rzecz, iż nie ukontentowanie okazuje się codzień większe, przeto lękają się nowych buntów, ięśli chleb nie stanie.

Przybyły już tu dwa nowe Regimenta konne. Prócz Generała Pichegru, ma też i Generał Miranda korpusem znacznym wojsk w Paryżu kommanderować. To nayspewnieysza, iż wszystko zmierza ku temu, aby za pomocą takowych środków rząd nowy silney nabrał potęgi, a ludzi buntujących się i Royalistów utrzymać mógł w klubie posłuszeństwa.

Dnia 30. Kwietnia w Konwencyi żwawo były spory względem projektu od Reprezentanta Thiboudeau podanego, aby rządowi nowa moc była pozwolona, a Deputacya ocalenia, iżby się napotym z 24. członków składała. Różni mówcy sprzeciwiali się takowey formie rządu, którzy onę wystawiali za szrodek nayzdatniejszy do wprowadzenia tyranii Roberspierra.

Landjainals, ieden z członków przez Roberspierra wywołany, pierwszy raz w Konwencyi okazał się, i z wielką był przyięty radością. Mówił zaraz o wielu okolicznościach, a mianowicie zabezpieczenia dobra ludu przez ustanowienie trwałey formy rządu. Konwencya tak projekt Reprezentanta Thiboudeau, iako inne zdania w tey materyi odesłała do Kommissyi z 11. osob złożoney.

Listy od brzegow nadesłane zapewniają, iż Anglicy ustawnie krążą niedaleko Bretanii, aby wojnę w Vendée znowu wzniecić i Chouanom dodać nowey siły.

Dnia 13. Kwietnia kilka Angielskich o-

krętów z 15. Fregatami do portu Brienne w Departamencie des côtes du nord zbliżyło się, które dawały ognia z różnych armat, a to dla uwiadomienia o swej przytomności Royalistów, spodziewali się bowiem Anglicy, iż Chouanowie na tych brzegach jeszcze mocni byli, ale się mocno zawiedli, wojska Republikańskie zgromadziły się licznie pod dowództwem Generała Batteau, i złączywszy się z Narodową Gwardyą, silny nieprzyjaciółom odpor dały. Cofnęli się więc Anglicy ze statkami swemi do Jersey i Guernesey.

Z południowej części Rzpltey odbieramy pomyślnie wiadomości, iż wiele okrętów ze zbożem i innemi żywnościami do tatecznych portów przybyło. Algierczycowie gorliwie są troskliwi w opatrywaniu Rzpltey Francuzkiey, wszelką żywnością.

Z Marsylii wielkie ładunki zbożowe do Paryża są transportowane.

Bey Tunetański mocno przychylny jest Rzpltey Francuzkiey. W publicznych pismach znayduie się list wnuka tego Beya do Reprezentanta ludu Cudroy adressowany, w którym na Proroka Mahometa przysięga, iż pragnie być zawsze przyjacielem scifym Francyi, i starać się będzie o dowóz wszelkiej żywności.

Konwencya ośierociałym żonom i dzieciom poległych na usługach oyczyzny Rycerzy znaczne pensye wyznaczyła dowodząc, iż oyczyzna dla nie odrodnych swych

dzieci jest zawsze prawdziwą Matką i przytuleniem.

Zony wywiezionych ztąd Billaud i Collet, żądały u Konwencyi, aby mogły pójść na wygnanie do swych mężów. Proźba ich odesłana do Deputacyi.

Mówią, iż sprawujący interessa Króla Duńskiego Pan Könemann, wkrótce wyższym charakterem dyplomatycznym zaszczycony będzie. Inni zaś głoszą, iż dawniejszy Duński Poseł tajny Konsyliarz Pan Blomme w krótce do Paryża przyedzie.

Rozchodzi się pogłoska, iż Sztadhuder po nieiakich modyfikacyach, znowu na swój urząd przywrócony będzie, równie też mówią, iż korpus Prusakow ma weyść do Hollandyi. Zapewniaią, iż pokoy z Sztofletem tak dobrze, iakby iuż był zawarty. Wyśłał on Deputowanych dla oświadczenia swej chęci przystania do Rzpltey.

Ma być barzo mocna Partya w Rzpltey, która tego jest zdania, abyśmy naszych zdobycia kraioy nie rozciągali granice nad te, któreśmy mieli przed zaczęciem wojny. Czynności Francuzkich Reprezentantow ludu w Hollandyi, zdają się też pogłoskę potwierdzać.

N I E M C Y.

Z Hamburga dnia 12. Maia. Z wielu stron mamy doniesienia, że Deputacya ocalenia Publicznego zgromadza potężną zbroyną siłę w okolicy Paryża, i że Generał *Pichegru* wezwany jest dla obięcia nad woyskiem kom-

mendy. Spodziewa się wielu strasznego iakiegoś wystrzału, który okropnym gromem zatrzęsie znowu Francją, zwłaszcza iż rzeczą nie zdaie się być podobną, aby Deputacya, iako się z tym iasnie oświadczyła, dla tego miała woyska do Paryża ścigać, aby dała więcej Rządowi dzielności i władzy, lub żeby chcąc poskromić malkontentów, tyle nowych zachodów czyniono. Czegoś osobliwszego spodziewać się każą.

Dnia 20. Kwiet: za Louis d'or w Paryżu dawano 260. liwrów assygnatami. (około 400. Zł: Pol:)

Z Norymbergi d. 3. Maia. Według uczynionego obrachunku okazuje się szkoda, którą Rzesza Niemiecka w 3ch przeszłorocznych kampaniach poniosła. — Ubyło w populacyi do 172,000. ludzi, a Narodowego majątku na 346,900,000. zł: w straconych Prowincyach dochodu 19,240,000. zł: w kontrybucyach 277,871,977. zł: w nieuchronnych kosztach wojennych 243,905,375. zł: Oprócz tego Rzesza Niemiecka przez Francuzką Rewolucyjną wojnę ze swojej wewnętrzney cyrkulacyi utraciła 887,807,352. zł: w ogół 1,775,614,704. zł:

Z Retyzbony d. 4. Maia. Deputowani od Cesarza Jmci podali wszystkim Stanom Rzeszy Niemieckiej Deklaracyą z tym oświadczeniem, iż ten Monarcha nie wzbrania się wnieść w negocyacye pokoju z Rzpltą Francuzką, i że pretensyi swych nazbyt nie-

rozszerzając, do tego iedynie chce się nay. skuteczniey przyłożyć, aby Niemcom pokoy chwalebny i trwały ziednał, ale Cesarz Jmć z drugiey strony ma nadzieię, iż żaden Współ-Stan Rzeszy Niemieckiey w udziałną z Rzpltą Francuzką nie wniidzie ugode, i na to oczekuje Cesarz Jmć pretkiey rezolucyi.

Z Kolonii d. 5. Maia. Po zawartym pokoiu między Prussami i Francją, Austriacy Miaſta *Doesburg* i *Roert* opuścili, a Prusacy do nich weszli. Cesarscy wychodzą powszechnie ze wszystkich krajow Pruskich. Przewoz przez Ren zupełnie iuż wolny. Jakoż do *Doesburg*, *Kliwii*, i krajow *Hollenderskich* wysłane iuż są węgle.

Z Frankfurta d. 5. Maia. Podług urzędowego obrachowania mieli Niemcy przy Moguncyi dnia 30. Kwietnia w zabitych 4. officerów, i 74. Gemeynow utracić, w rannych 28. officerów, i 540. żołnierzy. Mimo to w zdobytym *Hartenbergu* woysko Niemieckie iuż 3. baterye wystawiło, i białą z armat od *Biberich* aż do *Mombach*. Sześciu Francuzkich officerow dostało się Cesar skim w niewolę, i 74. Gemeynow. Cesar ski Generał *Wartensleben* został ranny. Rzucane Francuzkie Bomby zaleciały do Miaſta, i tam uszkodziły 5. domom.

Obywatele Moguncy sami nosili rannych w lektykach do Miaſta, za którą uczynność Feld-Marszałek *Clairſait* wielką wdzięczność obywatelſtwu oświadczył. Między zabite-

mi Francuzkiemi officerami, ma się znajdować 2. Generałów. Nie piszą iak się zowią.

Z Wiednia d. 2. Maia. Wszyscy Kupcy Tureccy tu przybywający zapewniają, że tam wielki zboża niedostatek panuje, z tey przyczyny obawiać się nie trzeba, żeby miała Porta z sąsiadami swemi przyiść do iakiey niespokojności. Prawda, że wielka jest siła woenna około *Widdin* w Serwii, ale te woyska na dwie fakcye rozstrzygnięte, rabują niższy kray, bardziey podobne do hordow barbarzyńskich, niżli do ćwiczonego żołnierza.

S Z W A Y C A R Y A.

Z Bazylei d. 5. Maia. Zapewniają, iż tymczasowy Francuzkiey Legacyi Sekreterz *Bacher* pełnomocnym Francuzkiey Rzpltey Ministrem przy Dworze Belińskim jest mianowany.

Głoszą także, iż wkrótce pokoy między Francją i Xciem Hessen-Casselskim podpisany zostanie.

D O N I E S I E N I A.

Administratorowie przytomni masy Fortuny Tepperowskiey wraz z niektórymi Kredytorami, widząc, iż Administratorowie dawniey ustanowieni, jedni poumierali, drudzy w tym mieyscu nie znajdują się, inni zaś, lubo przytomni, od czynności swych pousuwali się, tak, że komplet zupełny, a koniecznie dla dobra wszystkich Kredytorów (ile przy znacznym zruynowaniu dóbr) ciągle potrzebny teyże Administracyi, często niezнайduie się; przez co coraz większy upadek tak w dobrach

Ziemskich, iako i Mieyskich, oraz całej masy nie-
 stępować może: końcem więc temu wszytkiemu,
 iak nayprędzey i naylepiey zaradzenia, i obmyśle-
 nia sposobów, iżby komplet Administracyi stały i
 pewney zawsze znaydował się, dobra stoiące nie-
 upadły, i urządzone zostały, iak dalej utrzymy-
 wane być mają, czyli przez Administratorów,
 lub też przez aręde puszczone zostaną, oraz, aby
 masa powiększała się, z czułości swoiey raz osta-
 tni obwieszczaia wszystkich Kredytorów tu przy-
 tomnych, aby przez gorliwość o dobro własne,
 na dniu 26. miesiąca i roku terażniejszych, to
 jest we Wtorek po Zielonych Świątkach po poł-
 dniu o godzinie trzeciej w Pałacu Tepperowskim
 na Ulicy Miodowej sytuowanym, w miejscu gdzie
 Kantor był, nieochybnie raczyli stawić się.

Administracya masy Ur: Karola *Schultza*,
 imieniem Wierzycieli jego czyniąca. W chęci na-
 radzenia się wspólnie względem dóbr Ziemskich
Szchultzowskich z pożytkiem dla masy kredyto-
 rskiej urzędzenia, uprasza wszystkich teyże masy
 Kredytorów, aby się raczyli zejść do Pałacu Tep-
 perowskiego na Ulicy Miodowej pod Nrem 495.
 w dniu 27. Maia, to jest po południu o godzinie 3.
 na Sessyą Administracyi, tamże odbywać się ma-
 iącą.

Gdy Antoni *Jelec* od dnia 4go miesiąca Li-
 stopada roku zeszłego 1794. dotąd żadney o so-
 bie czy żyje, i gdzieby się znaydował wiadomości
 nie daie, i po tylukrotnych wywiadomieniach się,
 żadney niemasz odezwy. Przeto obwieszczaia się,
 tak tenże Antoni *Jelec*, ieżeli przy życiu zostaje,
 iako też Sukcesorowie jego, ażeby ci do Magi-
 stratu M. W. końcem odebrania rzeczy po Anto-
 nim *Jelcu* pozostałych, Inwentarzem przez Urząd
 Ławniczy Miasta tegoż spisanych i zabezpieczo-
 nych, złotych kilkaset podług taxy wynoszących,
 bądź sami przez się, bądź przez Plenipotentą od-
 tąd za niedziel ośm zgłosili się.